

מ"ת 1682/05/16 - מדינת ישראל נגד א.י.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

17 מאי 2016

מ"ת 1682-05-16

ת"פ 1659-05-16

בפני כב' השופטת דנה אמיר

מדינת ישראל

המבקשת

א.י. (עציר)

נ ג ד

המשיב

נוכחים

ב"כ המבקשת: עו"ד אביב בר-אור

ב"כ המשיב: עו"ד רוי גבריאלי

המשיב הובא ע"י שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית לפיה המשיב אינו כשיר לעמוד לדין.

אין חולק על קיומן של ראיות לכאורה באשר לאישום הראשון, הוא האישום אשר לטעמי מקים בעיקר את עילת המעצר כאשר על פי המפורט בו, המשיב רץ ל כיון המתלונן, הצמיד סכין לצווארו תוך שאיים עליו ואמר לו שידקור אותו. בנסיבות אלה אינני מוצאת לערוך בירור מעמיק של הראיות לכאורה בדבר יתר האישומים, הגם שעיינתי בהודעות המתלוננת מושא האישום השני, ועל פי המפורט בהודעותיה, איים עליה המשיב כמפורט. ייתכן שקיימת חולשה מסוימת באשר לאותן מסרונים משאלה לא נתפסו ע"י המבקשת.

באשר לאישום השלישי, מאחר ואישום זה הוא אלא אישום אשר מקים את עילת המעצר, לא מצאתי לקיים דיון ארוך בעניין.

משקיימות ראיות לכאורה למפורט באישום הראשון ואף ראיות לכאורה ולו לחלק מהמפורט באישום השני, במסגרת סמכויותי על פי סעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982 ועל פי סעיף 15 (א) לחוק לטיפול בחולי נפש תשנ"א - 1991, נוכח חוות הדעת הפסיכיאטרית, אשר עולה ממנה כי המשיב אינו כשיר לעמוד לדין, וכן לנוכח עמדת הצדדים כאשר שקלתי את סירובו של המשיב להפסקת הליכים, אני מורה כדלקמן:

1. ההליכים בתיק העיקרי נגד הנאשם יופסקו;

2. הנאשם יאושפז במקום עליו יורה הפסיכיאטר המחוזי, לאחר שנמצא כי קיימת מסוכנות ומצבו מצריך אשפוז;

3. תקופת האשפוז המירבית היא על פי סעיף 192. מדובר בפרק זמן מירבי של 3 שנים. נתתי דעתי לבקשה לקצוב את התקופה. כידוע קיימת מחלוקת פוסקים בעניין. לטעמי, נוכח תכלית החוק והעובדה שקציבת התקופה נועדה על מנת שלא יישכח משיב באשפוז, כאשר בפני הועדה הפסיכיאטרית להחליט מתי יכול להשתחרר משיב מאשפוז, והיא הגורם המקצועי, המוסמך והקובע, מצאתי לקבוע את התקופה המירבית.

ראו בהקשר זה ת.פ. 59343-02-15. עוד אציין כי לא ברור לי כיצד ניתן לקיים דיון ענייני, סוג של טיעון לעונש, כאשר המשיב אינו כשיר לעמוד לדין ולהיות מיוצג על ידי סניגור, מה גם שהמבקשת יכולה לאחר שחרורו של המשיב לעתור לחידוש ההליכים, ובמקרה כזה, ככל שתתברר שאלת ביצוע העבירות על ידו וייקבע שאכן ביצען, הרי שיתקיימו טיעונים לעונש. ברי, כי המחוקק לא התכוון לקיים "שני הליכי טיעונים לעונש" - פעם אחת בעת אשפוזו ופעם שניה ככל שיחודשו ההליכים נגדו. כן ראו ת.פ. 58752-03-16.

4. הפסיכיאטר המחוזי מתבקש להודיע לסניגוריה הציבורית ולעו"ד מיטל סטי ממפלג תביעות ת"א, על מועד הבאת הנאשם בפני הועדה הפסיכיאטרית.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לפסיכיאטר המחוזי ולסניגוריה הציבורית. תשומת הלב מופנית לכך שהמשיב מבקש להיות מיוצג על ידי עורך דין בהליכים בפני הועדה על פי חוק הטיפול בחולי נפש.

תשומת לב הפסיכיאטר המחוזי לבקשת המשיב להיות מאושפז בבי"ח באר יעקוב וכן הוא מבקש ביקורים ככל שניתן.

ככל שניתן ובהתאם לנהלים, המשיב מבקש שיאפשרו לו שיחות טלפון.

המזכירות תסרוק החלטה זו לת.פ.

ניתנה והודעה היום ט' אייר תשע"ו, 17/05/2016 במעמד הנוכחים.

דנה אמיר, שופטת

הוקלדעלידיציפיבסלו